

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Veliki petek, velika noč.

Dva dneva, veliki petek in velikočnočna ne-
delja navdajata verno krščansko srce z največjo
žalostjo pa tudi z največjim veseljem. Kajti spo-
minjata nas na bitko trpljenje Jezusa Kristusa
in na njegovo častito vstajenje. Nasprotno reči
sledijo, druga za drugo in se vendar čudovito vje-
majo. Žalost se umakne veselju, smrt rodi živ-
ljenje, greh dobi odpuščenje, kazni sledi milost,
sramota postane čast, največje ponižanje se spre-
meni v največjo poveljanje. Svet je odrešen.
Sin božji v človeški podobi postane vredna žrtva,
čegar kri greha opere ves svet. Božja milost
nam je zopet naklonjena, paradiž zopet odprt.
Sramotni križ je znamenje najslavnejše zmage. In
kder so veliki petek bile zbrane najostudnejše pre-
grehe, da nedolžno jagnje ubijejo, ondi so se ve-
likonočno nedeljo glasili nebes angeli in oznan-
vali, da je Kristus vstal in da zopet živi!

Da, Kristus zopet živi in nikoli več ne u-
merje. Živi pa na mnogi način; prvič v nebesih,
drugič v presvetem Zakramentu in tretjič v svojih
vernih, v katoliški Cerkvi. Ta je njegovo telo.
Verniki so njegovi udi. Kaj čuda tedaj, ako je
življenje Gospodovemu podobno življenje sv. Cer-
kve! Življenje in smrt Jezusova je predpoda in
prerokovanje življenja in trpljenja sv. Cerkve. To
pa je včasih toliko očitno, da se človek nehoté
spominja evangelijskih besed, katere v sv. pasi-
jonu bere.

1) „Tedaj je djal Jezus: moja duša
je žalostna do smrti“, in: „njegov pot je
postal, kakor krvave srage tekoče na
zemljo“. Kolikokrat so cerkveni pastirji in kako
milo že molili h Bogu in vzdihovali, ker so čutili,
da se novo preganjanje bliža? Po genljivih besedah
so opominjali in svarili vernike, naj bi se zdramili,
naj bi bedeli zoper sovražnike. Toda večidel bilo
je zastoj. Preveč so nemarni in mlačni. Še niti
poslušati nečejo pastirskega glasu. „Kajti njih
oči so bile zadremale“. In med tem, ko so ljudje
dremali in spali, prišel je sovražnik in zasejal

ljulike neverstva in razuzdanosti in pregreh, da
je groza.

2) „Kakor nad razbojnika ste prišli
z meči in koli. Vsaki dan sem bil pri
vas v tempelnu in niste iztegnili roka na
mene — alitajeva naša ura in teme oblast;
ino hlapci Judov so Jezusa popadli in so
ga zvezali“. Kedar se vsled naše nemarnosti
nasprotniki sv. vere čutijo dovolj močni, tedaj
začnejo s sv. Cerkvo ravnati, kakor s kakim
nevarnim razbojnikom. Zvežejo njej roke in
noge z brezštevilnimi, in sploh prav nepotrebnimi
postavami, da se ne more nikakor gibati. Povsod
njo začnejo nazaj pehati, njeno sveto delovanje
ovirati, njeno širjenje braniti. Dajo na primer po-
stavo zoper pridgarje, zoper misijonarje, zoper
božja pota in procesije, zoper bratovščine, zoper
menihe in nune, t. j. zoper prostovoljno življenje
po 3 Jezusovih nasvetih, potem postavijo zoper kr-
ščansko izrejo otrok, zoper cerkveno odgojitev no-
vih mešnikov, zoper svobodno nastavljenje cer-
kvenih službenikov po njihovih škofih in papežu,
zoper praznike, zoper krščanski zakon itd. Tako
s postavami zvežejo sv. Cerkvo. Na Pruskem pa
njo že križajo. Hočejo njo popolnem uničiti. Upi-
jejo po vsem Nemškem: „mi imamo postavo
ino po postavi mora umreti“.

3) „Katerega hočete, da vam spu-
stim? Baraba ali Jezusa? Rekli so: Ba-
raba“. Med tem ko sv. Cerkvo, oznaniteljico
resnice in mater prave svobode zvežejo, pa izpu-
stijo in prostost dovolijo vsem nasprotnim silam,
zmotam in spakarijam, da ljudstvo begajo in za-
peljujejo zoper sv. Cerkvo kričati: križaj njo! Na
Švicarskem, postavimo, prepovedujejo celo zasebno
službo božjo po hišah. Ali nesramno rogovilenje
frajmaurerjev in bogakletnih piscev je popolnem
na prosto voljo dano. Turkov, Judov, Luteranov
se nihče ne takne, Cerkva božja se pa preganja.
Zato pa raste nesramnost, nepokoršina, tatbina,
goljufija in umarjanje. „Baraba je pa bil raz-
bojnik!“

4) „Vojaki so tedaj, kedar so bili

Dnešnji list ima 1/4 pole priloge.

Jezusa križali, vzeli njegova oblačila. Zveličarja so oropali. Takista se zdaj godi sv. Cerkvi in njenim pastirjem od papeža v Rimu do poslednjega kaplana na Nemškem. Na Švicarskem so Katoličanom skoro vse cerkve in farovže in samostane izdri. Bismark trga ravno zdaj na Pruskem poslednjo obleko iz telesa sv. Cerkve. Še pobiranje miloščine za preganjane duhovne hoče prepovedati. Le kateri svojo vero zataji, ta dobi pruskih tolarjev — če ne pa naj glada — premine. No in zdaj je mera skoro polna! Kajti beremo:

5) Ko je pa stotnik videl, da je (Jezus) tako upijoč izdahnul, je rekel; Resnično, ta človek je bil božji Sin“. „Ino množica teh, kateri so zraven bili ino videli, kar se je godilo, je na prsa trkala in se vračala“.

Neusmileno posilstvo vzbudi sv. Cerkvi napoved sočutje pri vseh boljših ljudeh. Čudovita zvestoba in stanovitnost pastirjev dela ljudi zopet in bolj pozorne na svete resnice in skrivnosti božje. Kmalu sprevidijo, kako strahovito so — zašli. Nevoljni otresejo iz sebe jarem neverstva in se vračajo zopet k sv. katoliški Cerkvi. Tudi poskriti Jožefi in Nikodemi se zopet prikažejo — in skrbijo z bogabljubnimi ženami vred za Jezusovo telo, t. j. za kinč in slavo sv. Cerkve. Tudi splašeni učenci se vračajo z gorečim srcem. Sv. Cerkva učaka po hudih stiskah in preganjanji novo dobo zmage, veselja in slave. In tako se bo godilo — dokler Sin božji drugič ne pride v svoji časti na oblakih neba. Tedaj se bo trpeča Cerkva za vselej spremenila v zveličano zbirališče izvoljenih v nebesih, kder se bodo obhajale večne letnice in glasila večna aleluja. —

Cerkvene zadeve.

Zakrament sv. firme bodo letos naš Milostljivi gospod knez in škof delili: 30. maja v Spod. Polskavi, 31. maja v Slov. Bistrici, 1. junija v Poličanah, 2. junija v Vojniku, 3. junija pri Novi Cerkvi, 5. junija v Vitanju in 6. junija v Dobrni.

Sv. Oče Pij IX. so 15. t. m. odbrali 6 novih kardinalov. To je največja cerkvena čast, katero papež komu podeli. Kardinali imajo edini oblast novega papeža voliti. Med novimi kardinali je amerikanski nadškof Mak-Kloskey v Novem Yorku. Ta je sploh prvi Amerikanec, ki je prejel kardinalsko čast. Drugi je sloviti angleški nadškof Manning. Ovi mož bil je nekdanj anglikansk krivoverec, oženjen fajmošter in arhidijakon. Ali poznej je kot vdovec stopil v katoliško Cerkvo, ter je zdaj njej sijajn zagovornik in pastir. Tretji je učeni in modri nadškof Dechamps v Belgiji. Četrti pa je Slavjan in Poljak, grof Ledohovski, zavolj sv. vere od Bismarka že blizo leta dni v

ječo zaprti nadškof poznanski. Nekaj enakega se je zgodilo pred 300 leti. Papež Klement VII. je namreč zaprtega angleškega škofa Jan. Fiescherja proglasil za kardinala. Krivoverski kralj Henrik VIII. pa da škofa iz ječe vzeti, mu glavo odbiti, telo pa na četrir kose razsekati. Kaj bo neki Bismark storil? Sila ga srdi, da zoper Katoličane ničesar ne opravi, ampak katoličanstvo bolj širi in utvrduje, ker zvestim škofom in duhovnom in svetnim pomaga do martniške krone. Ravno zdaj je dal zapreti milsterskega škofa.

Društvo za cerkvene umetnosti v Gradcu je ta mesec imelo občni zbor. Iz poročila smo poizvedeli, kako blagonosno ovo društvo dela za čast božjo, za kinč in lepoto cerkev. Ono obsega vse umetnosti, katere se v katoliški Cerkvi rabijo za povišanje in kinč službe božje. Kdorkoli v teh zadevah za svet, poduk in pripomoč poprosi, temu se rado — in zanesljivo dobro vstreže. Po nasvetu društva se je pretečeno leto zidalo 6 kapel, mnogo pa popravilo. Veliko nasvetov se je dalo glede mešnih oblačil, altarjev, tabrnaklov, podob, cerkvenih stolov, orgel itd. Tudi naša škofija je uživala sad društvenega truda. Na Hajdini pri Ptuju so po društvenem načrtu postavili altar v nemškem ali gotičkem slogu, pri sv. Križu pri Slatini altar v laškem slogu, v Skalah nad Celjem pa omislili mešna oblačila. Društvo izdaja lep list: Kirchenschmuck. Ravno zdaj pa snuje društvo sv. Cecilije za cerkveno petje in muziko. Sploh društvo je vse hvale vredno. Med 456 družtveniki najdemo 13 iz krške škofije; iz lavantinske pa samo 8.

Usmiljeni bratje v Gradcu so pretečeno leto v svoji bolenišnici oskrbovali 1599 bolenikov; med njimi tudi 21 mešnikov, 152 težakov in 206 kmet-skih ljudi. V Algersdorfu so imeli 192 bolenih, da so se od prestane bolezn okrevili. Razun tega so 14.000 ubožcev o poldnevih nasitili. Slavni konvent usmiljenih bratov prosi predstojnike na deželi, naj mu poprej naznanijo, če namerjavajo koga v bolenišnico poslati. Neizvračljivih ne more sprejemati. Ob enem prosi milostne podpore. Bog bo plačnik!

Frajmanrerji so povsod enaki antikristi, kderkoli do državne oblasti pririjejo, tudi v Ameriki. V veliki katoliški državi Mehikanski so zdaj izgnati dali 200 usmiljenih sester. Zakaj? Zato ker so iz krščanske ljubezni in celo zastonj bolenikom stregle. Čudno pak je to, da so naši liberalci l. 1859. svojo vojsko zoper katoliško Cerkvo tudi s tem začeli, da so usmilene sestre iz dunajskega javnega špitala izpodili. Ali se ne kaže tukaj nekakva sorodnost naših liberalcev s frajmanrerji?